

I M P U L S Y 2. roč./16

pro chvílky s Pánem

Oblíbené biblické verše naší rodiny

Máš nějaký svůj oblíbený biblický verš? Který? Proč se ti líbí právě tenhle verš? Tento týden si každý z rodiny může vybrat jeden ze svých oblíbených veršů. A co kdyby se ten verš celá rodina naučila nazpaměť? Uvidíme, kdo si je na konci týdne bude ještě všechny pamatovat. Jestli je vás v rodině méně než šest, můžete zavolat například babičce a dědečkovi a zeptat se jich, který verš mají nejraději oni.

PO

Oblíbený verš _____ (např. maminky Rut, 33 let):

V Bibli ho najdeme v _____

Co se _____ na tom verši líbí nejvíc?

Modli se

Přečti si

Přemýšlej

Napiš si

Modli se

Jednej

ÚT

Oblíbený verš _____:

V Bibli ho najdeme v _____

Co se _____ na tom verši líbí nejvíc?

ST

Oblíbený verš _____:

V Bibli ho najdeme v _____

Co se _____ na tom verši líbí nejvíc?

ČT

Oblíbený verš _____:

V Bibli ho najdeme v _____

Co se _____ na tom verši líbí nejvíc?

PÁ

Oblíbený verš _____:

V Bibli ho najdeme v _____

Co se _____ na tom verši líbí nejvíc?

Modli se

Přečti si

Přemýšlej

Napiš si

Modli se

Jednej

SO

Oblíbený verš _____:

V Bibli ho najdeme v _____

Co se _____ na tom verši líbí nejvíc?

PŘIDEJ SE DO SOUTĚŽE nejoblíbenějších biblických veršů

Napiš viru Fidesovi nejoblíbenější verše vaší rodiny.
K tomu stačí vyplnit jednotlivé dny na tomto listu a poslat
mailem: kancelar@timdvadva.net
nebo poštou: Tim 2,2 o.s., Libáňská 4, 193 00 Praha 9

Každý dostane malé překvapení!

Sněhová bouře

Příběh podle skutečné události

Osmiletý Vlád'a bydlí i s tatínkem a maminkou v jednom větším městě, kam se letos po prázdninách přestěhovali kvůli tatínkově práci.

Právě se vrátili z bohoslužby, maminka připravuje oběd a všichni tři se usazují kolem stolu. Tatínek děkuje Pánu Bohu za jídlo, jak je u nich doma zvykem, ale Vlád'a se tentokrát nepřipojí svým „amen“.

Místo toho se překvapeného tatínka zeptá:

„Myslíš, že to má smysl? Proč děkovat Bohu za něco, co koupíme v obchodě? Ti, co to vyrobili a dovezli do obchodu, nemají přece s Bohem nic společného! A kromě toho - jídla mají dost i ti, co se vůbec nemodlí!“ I když tatínek ví, v čem Vlád'a nemá pravdu, pokrčí rameny a k ničemu ho nenutí. Vždyť už s Vlád'ou o modlitbě mluvili a Vlád'a ví, že Bůh je Stvořitel všech věcí.

Je lednový pátek, začíná poletovat sníh a mráz kreslí na okna bílé obrázky. Vlád'ovi rodiče se rozhodují, jestli pojedou na plánovanou návštěvu babičky a dědečka - počasí nevypadá moc dobře. Nakonec se přece jen začínají balit. Vždyť se všichni tak těšili. Tatínek před otočením klíčku v zapalování vydává celou cestu jejich nebeskému Otci a auto se rozjíždí.

Vlád'ovi jednotvárná cesta po dálnici ubíhá celkem rychle, protože krajina kolem je už celá zasněžená a je na co se koukat. Jenže po hodině jízdy se tatínek začíná při řízení nějak mračit a ani maminka nevypadá klidně. Vlád'a cítí, jak s autem začíná cloumat vítr. Nebe se strašidelně zatahuje a za chvíli není vidět nic než hustá chumelenice.

Tatínek jede téměř krokem a maminka má rty sevřené tak, že nejsou skoro vidět. Vlád'a cítí, jak mu tluče srdce. Vtom tatínek prudce dupá na brzdu - na poslední chvíli v té husté mlze totiž zahlédl dvě blikající oranžová světla. Zastavují jen pár centimetrů od nárazníku auta, které stojí před nimi. Tatínek hned stiskne tlačítko výstražných světel a pak si jen opře hlavu o opěradlo.

Modli se

Přečti si

Přemýšlej

Napiš si

Modli se

Jednej

„Dostali jsme se do zácpy. Kdoví, jak dlouho tady v tom nečase zůstaneme,“ tiše konstatuje tatínek.

Kolem zuří sněhová bouře, krajina je zakrytá hustým černým mračnem, vítr žene ostrý sníh a fujavice se vtírá škvírami do auta. Vlád'ovi se stahuje hrdlo a za chvíli propuká v zoufalý pláč. Ani rodičům není nejlépe. Ale otočí se k Vlád'ovi a navrhnou udělat to jediné, co v této chvíli mohou - modlit se.

„Pane Bože, děkujeme Ti, že o nás víš a že se o nás postaráš.“ Tentokrát Vlád'a neprotestuje a zavzlyká své „amen“.

Po hodině bouře ustává a tatínek vychází ven obhlédnout situaci. Protijedoucí auto přibrzdí a řidič volá: „Stojí to až k Brnu!“

Tatínek se zachmuří: „Vždyť to je skoro čtyřicet kilometrů!“ V autě je našťěstí teplo, protože tatínek občas spustí motor a zatopí.

Ale všem postupně začíná kručet v žaludku a hlásí se žízeň. Maminka lituje, že nevzala na cestu větší zásoby.

Je už večer, venku je tma a kolona aut se ani nepohnula. Vlád'a, navlečený do bundy, se tiskne k mamčině ramenu. Najednou tatínek říká: „Podívejte, tamhle jdou lidé s baterkami a něco roznášejí.“

Po chvíli dojdou i k jejich autu. Tatínek vyjde ven, něco s nimi mluví, usmívá se a souhlasně kývá hlavou. Vlád'a je napnutý, s čím tatínek přijde.

Ten otevře dveře s blaženým výrazem: „Prý to bude ještě nějakou dobu trvat, než se odklidí nabouraný kamion vepředu. Ale podívejte, co lidi z okolních vesnic roznáší lidem uvíznutým v zácpě.“ A pokládá na sedadlo láhev s teplým čajem a rohlíky.

Tatínek spustí motor, aby si k té večeri trošku přitopili, a modlí se: „Drahý Ježíši, děkujeme ti, že jsi k nám poslal ty ochotné lidi a že nemusíme hladovět. Amen.“

Když nad ránem přijíždí šťastná rodina k babičce a dědečkovi, Vlád'a u vydatné snídaně nadšeně vypráví, jak se o ně Pán Bůh postaral. Zjišťuje, že děkovat Pánu Bohu za jídlo je prostě super.

